

U. S. A.

Va. defull Svensk Bok FRITT!

Varje man borde skaffa efter ett exemplar av denna intressanta och lärorika

"GODA RAD"

SVENSKA RÄDDIV REN

Om du berömd, med flera illustrationer försedd lärebok, som Doktor Leigh skrivit speciellt för svenskar i Amerika lärmar många värdefulla råd och upplysningar för unga män, omhändertar alla för män ägda sjukdomar, deras följder, förhållanden och hur de kunna botas i hemmet o. s. v. Boken handlar även om Livets Hemligheter och borta. Läses av varje ung man. Om du varit offer för oförstånd i dina unga år, eller avsett blivit försvagad genom utavvängningar i senare år, bör du skriva efter boken. Ni kan boka efter skick till följande adress och styrka genom Dr. Leighs behandlings. Boken skänkes alldeles gratis och portofritt i förskott om till alla som skickade namn och adress till

Rådfrågning, personligen, genom brev eller fräglsta, är alldeles kostnadsfri.
DR. L. K. LEIGH, 177 No. State St., B 14, Chicago, Ill.

UNGA MÄN,

som ha lust att känna sig själva starka

exemplar av Dr. Leighs "Goda Rad"

"LIVETS HEMLIGHETER"

Boken handlar om Livets Hemligheter, äktenskapet, många olika sjukdomar, deras följder, förhållanden och hur de kunna botas i hemmet o. s. v. Boken handlar även om Livets Hemligheter och borta. Läses av varje ung man. Om du varit offer för oförstånd i dina unga år, eller avsett blivit försvagad genom utavvängningar i senare år, bör du skriva efter boken. Ni kan boka efter skick till följande adress och styrka genom Dr. Leighs behandlings. Boken skänkes alldeles gratis och portofritt i förskott om till alla som skickade namn och adress till

N. ROSENBERG CO., 117 N. Dearborn St. Room 207, Chicago, Ill.
Dr. T. W. Drachman, kopierande läkare

En Trogen Rådgivare
och en Verklig Shatt
RÄDDNINGS-ANKARE!

Dr. M. A. Ericies Remedy Co.
105 Pearl St. N. J.
JERSEY CITY, N. J.

Dr. M. A. Ericies Remedy Co.
105 Pearl St. N. J.
JERSEY CITY, N. J.

Dr. M. A. Ericies Remedy Co.
105 Pearl St. N. J.
JERSEY CITY, N. J.

Dr. M. A. Ericies Remedy Co.
105 Pearl St. N. J.
JERSEY CITY, N. J.

Dr. M. A. Ericies Remedy Co.
105 Pearl St. N. J.
JERSEY CITY, N. J.

Dr. M. A. Ericies Remedy Co.
105 Pearl St. N. J.
JERSEY CITY, N. J.

Dr. M. A. Ericies Remedy Co.
105 Pearl St. N. J.
JERSEY CITY, N. J.

Dr. M. A. Ericies Remedy Co.
105 Pearl St. N. J.
JERSEY CITY, N. J.

Dr. M. A. Ericies Remedy Co.
105 Pearl St. N. J.
JERSEY CITY, N. J.

Dr. M. A. Ericies Remedy Co.
105 Pearl St. N. J.
JERSEY CITY, N. J.

Dr. M. A. Ericies Remedy Co.
105 Pearl St. N. J.
JERSEY CITY, N. J.

Dr. M. A. Ericies Remedy Co.
105 Pearl St. N. J.
JERSEY CITY, N. J.

Dr. M. A. Ericies Remedy Co.
105 Pearl St. N. J.
JERSEY CITY, N. J.

Dr. M. A. Ericies Remedy Co.
105 Pearl St. N. J.
JERSEY CITY, N. J.

Dr. M. A. Ericies Remedy Co.
105 Pearl St. N. J.
JERSEY CITY, N. J.

Dr. M. A. Ericies Remedy Co.
105 Pearl St. N. J.
JERSEY CITY, N. J.

Dr. M. A. Ericies Remedy Co.
105 Pearl St. N. J.
JERSEY CITY, N. J.

Dr. M. A. Ericies Remedy Co.
105 Pearl St. N. J.
JERSEY CITY, N. J.

Dr. M. A. Ericies Remedy Co.
105 Pearl St. N. J.
JERSEY CITY, N. J.

Huru lätt skulle ej studier-
kretsens ledarkrafter på relativt kort
tid kunna bevisa att en svensk
kan läsa sig vad han vill, om han
bara har tillräckligt intresse.

Undertecknad hade något närva-
ra vid ett av studierkretsens pre-
senterade, och fick den uppfattning-
en, att de, vilka tagit initiativet
sitta inne med praktiska och teo-
retiska kunskaper samt en brin-
nande lust att egenlystigt arbeta
för denna studierkrets fram-
gång.

Messrs. C. E. Rydberg, Arthur
Andersson, K. K. Ridderstråle, P.
Ekberg och E. Ljungh hava vunnit
erfarenheter som ledare för studier-
cirkel, och dessa förmågor
kunna utnyttjas om intresse och
enighet från Winnipegensvenskarnas
sida kan erås.

Det borde vara en enkel sak, att
utan kostnad finna kapabla engels-
ka lärare. För egen del vet jag,
att United Church of Canada, där
alla ställer sig intresserad i denna
sak och vid behov också ställer
sina bästa lärarkrafter till för-
fogande.

Kunskap är ej tung att bära, och
var du än befinner dig har du nytta
av vad du kan!

Anslut dig till Svenska Studie-
cirkeln i Winnipeg!

Nils Erik Johnson.

Veckans berättelse

Porirättens hemlighet.

Då jag tillkallades för ett undersök-
ande förhållanden i samband med de
51 000 kronorna, som försvunnit från
rentierens Anofidus skrivbord, var det
en utlysning inte polisen utan rentiern,
som anmaldade mig. Polisen tyckte
att jag skulle kunna hjälpa honom att
finna den försvunna summan.

Om Anofidus inbådade jag, att ha
färdig och gitt sig till mycket pengar,
samt att han genom lyckade fast-
hetsaffärer förvärvat ännu mer av
den gode mannen, så att han var ber-
nara sin andra miljon.

Men han hade fått erfara att li-
vets lycka inte skapas av pengar al-
lenas; hans båda barn hade dött vid
ruxus, alkohol, och så hade föräldra-
na varit i en fullständig dragit sig
tillbaka från människorna, hyrt ut
sin villa på Djurgården och bodde nu
i ett av sina hus vid Banergatan. De
hade sin formogenhet i fastigheter
och deras enda hjälp och stöd var
en tjänsteman.

Rentiern befrågades om en liten torr-
man med utsväddade grå ögon. Sedan
jag hade sagt mig, gick han genast
till affärsmässigt in på ämnet, som
förstod honom att kalla mig dit.

"Polisen", berättade han och tog trott,
"tycks ha uppgitt den här saken. Så
vill jag förstå anser den av oförklar-
liga skäl att jag går i barndomen, kan-
de därför att jag inte kan förstå
att tro, att brottslingen höll sig dold
i väningen. Jag sätter inte pengarna
fråga, utan har berättat er för att
förstå de saken utredt, ty polisen
och många och mystiken i händelsen
retas på."

Det var den tredje april det pågick.
Han ryckte på axlarna och de grå
ögonen glimade till av en smula hu-
mor.

"Det var den tredje april, alltså",
berättade han. "Alla vicevärdar hade
redovisat sina hyresuppgifter till mig,
i allt något över 51 000 kronor. Hatten
av summan utgav ett hundra
var, om all treas förklarade på vad
satt det försvann."

Jag nickade tyst, inom mig en smula
i imponerad av honorärs titeln "ri-
ghet".

"Sedan vice värdarna gått" — fort-
sätte han redogörelsen — "gjorde jag
den saken i ordning för att gå till ba-
ken med dem. Det behövs, jag med
samman översteg 51 000, stoppade jag
i plånboken. De övriga sedlarna sor-
terade jag i buntar: en med 100, en
med 50, en med 10 och en med 5-
kronorssedlar, förtecknade stycketal
och summor på en insättningsnota,
som banken vill ha det.

"Här, precis här" — han för med
hatten över övre kanten på det elega-
nta skrivunderlaget — "lägo de,
den enda höga bredvid den andra.
Jag skände just då min portfölj
för att lägga sedelbuntarna i den och
så omedelbart gå till banken. Så vet
jag ingenting förrän jag vaknade i
min säng med kompresser och omslag
kring en stor, värkande bula i nack-
en och omgiven av min ängsliga hus-
fru och två läkare.

Då jag hunnit samla mig litet och
alla fått klart för oss, att det egent-
ligen inte var någon fara med
mig, frågade min hustru hur i all värld
den jag kunnat falla av stolen och
så huvudet så illa, då maten var
så mjuk. Då jag förklarade att jag
fått ett slag och sedan måtte fallit av
stolen, undersökte läkarna bula i
nacken närmare — och funno att den
måste ha uppstått genom en sand-
pösa, gummibult eller annat liknande
föremål. Sedan konstaterade vi
att pengarna varit spärslat borta och
att tillkallades polisen.

Min hustru berättade om hur hon
hoppats en mängd prov på bordslinje till
paseende. En släkting skulle komma
gitta sig och vi ämnade ge sådant
i lysningspresent. Min hustru och
var jag frustur sitta i vardagsrummet
och valde bland detta, då jag strun-
skickades att hämta mig, för att även
jag skulle få vara med och välja. Hon
fann mig snälls nedom för skrivbor-
det och gav naturligtvis genast häls-
ning på pengarna till ingen då.

Jungfrun, Elina Persson heter hon
förresten, är — det kan jag säga nu
lika väl som sedan — 32 år, har varit
i vår tjänst sedan 17 år och kan re-
dan av den orsaken inte misstänkas.
Hon är från landet och min hustrus
forträgna i allt, som rör hushåll.

Vi letade överallt, precis som om
min av gummibult sammankallade
sedelbuntar av eget initiativ kunnat
samma sig någonstades.

Tamburdörren var låst och säker-
hetskedjan som vanligt pålåg, då
jag släppte i mina väska värder. Jag
släppte själv ut dem, läste och lade
på kedjan igen och, vad dörren be-
träffar konstaterade jag att allt var
som sig borde. Att någon kunnat
komma omedelbart i väningen och göm-
sig någonstades där är utesluttat, för-
stärkt Elina eller min fru hade varit i
mitt rum sedan jag tog emot pengarna.
Ingen människas visste väl för-
resten att jag skulle få dessa pengar
just då.

Hur jag nu vände och vred på vä-
ken, så verkade det hela i hög grad
trovill. Ingen hulkade ha vi och vä-
ningen ligger ju tre trappor upp. Min
hustru har blivit rent hysterisk av
dette mysterium.

Polisen frågade om allt mellan him-
mel och jord, även om en hel del som
jag nu berättat för att ni skall slippa
fråga. Sedan letade de igenom hela
lägenheten efter gömställen, finger-
avtryck och fotspår, men funno intet.
Jag har aldrig kunnat tänka mig att
det fanns människor som kunde följa
så grundligt. De hittade ett par tre
småskär, som jag och min hustru
ibland förlägg — men pengarna och
tjuven eller ettdera hittade de inte.
I synnerhet förförde de noggrant be-
traktade Elina, som blev så upprörd
över det, att hon föll i gråt. Hustru
nå hade all nöda i världen att
trösta den stackars förorättade man-
niskan.

Sedan de slutat allt det där, för-
klarade de att någon, som vetat om
att jag skulle få i dessa pengar,
gömt sig i väningen, slagit mig snälls,
tagit pengarna och dunstat av!
Vilket jag vägrar att tro.

Så gingo de sin väg och ha inte
syns till sedan. Vardags dag har
jag ringt och frågat. De bara svara
att de förtäta spänningarna.

Ingen av oss får någon nu innan
denna dunkla sak är klar. Jag strun-
tar i pengarna, jag vill vara vid
de tagit vägen och vem som slog mig,
därför att det hela är så mystiskt,
att man kan bli galen av att grubbla
på det.

Han tystnade och stirrade så för-
vattansfullt på mig som om han trott
att jag hade gåtans lösning i fickan
och när som helst kunde taga fram
den.

Nästom endast för formens skull
had jag att få se på väningen. För-
rummet, var i bekväma oss, var me-
delstert och elegant men sparsamt
möblerat. Ett stort skrivbord med
en välskött, högragd stul framför.
Vid dess ena ände låg älskligt tukt
bord med så skönfärdigt för be-
skande, att litet helt vanligt kassaskåp
och ett piano vid ena vägen. Mitt
på kortväggen ett oljefärgs-porträtt
av en kvinna i en blått i färdig-
riktigensuniform inom bred, näst
för präglig guldrum. Några böcker, till

Dr. Thomas
Electric
Oil
for
SEDAN
to
AR
DET
POPULÄRA
MEDLET
FÖR
HOSTA
FÖRKYL-
NING,
VRICKNING,
SÄR,
SKAVSAR,
L. M. RYGG,
ETC.
F. en akta.
PRIS
ÖVERALLT
35c.

proppade bokhyllor. Två fönster med
tunna, mörka, en smula orbeakta
dengardiner, en dörr till tamburen,
en till matrummet, en tjock, dyrbär
matta som täckte hela golvet. Men
ingenstades något stille, där en per-
son kunde gömma sig!

Att beskriva väningens övriga rum
tjänar ingenting till.
Fru'n i huset förklarade att det
hemlighetsfulla i historien gjort hen-
ne rädd: "Vi kunna ju bli ihjalslag-
na när som helst av den där buren,
kommer och försvinner så där oför-
klarligt", jämrade hon och föll i gråt.

Elina Persson blev en verklig över-
raskning. Hon var en stor, statlig
kvinna, en verklig damtyp med vä-
lert, oavsett ansikte och synnerligen
ärligt kritiskt näsa. Hon såg ut att
vara minst fem år yngre än hon
var. Hennes mörkbruna ögon hade
dock en osäker, föga förtroendein-
dels blick.

"I sådana här fall", började jag se-
na i återvänt till herrummet, att
jag nödsakad fråga mig fram för att
hålligen finna ett uppehåll.

"Så gärna", svarade han trott.
"Tamburdörren var alltså stängd",
tog jag upp. "Men köksväggen?"
"Det ha vi ingen! Då vi skulle
flytta hit för att komma i ro, så jag
dela denna väning så här: köket, två
rum och hallväningen blev en väning.
Det återstående rummet utgör den
nå väning, i vilken ett rum ändrades
till kök. Det har rummet är nästan
en halv väning. Rummet i fråga
delades mitt till två parallella,
halvrummet meier åtskillda plankväg-
gar" — han pekade på den vägg, på
vilken det stora porträttet hängde —
"och mellanrummet utgör en lång och
smal garderob, som hör till den min-
dre lägenheten. Detta gjordes därför
att vindstrykne saknas för den lä-
genheten."

"Herrskapet för ett lugnt och stilla
liv?"
"Mycket! Vi undvika människor och
leva i våra minnen!"
"Och Elina?"

"Elever mycket stilla. Någon gång
besöker hon ett par tiora tjänstekam-
berater. Ja, det vill säga, senaste måna-
derna har hon ganska ofta besökt en
bror, som flyttat hit och lär ha någon-
stans på Söder."

"Grannarna därnere?"
"Det är det som plankvägen med
porträttet."

"Ha vi ingen beröring med det är
en pensionerad järnvägs tjänsteman
och hans hustru. De hyta ut rummet
här bredvid till en herre. Det är allt
vad jag vet."

Saken såg verkligen ganska hopplös
ut. Jag följdes till dörren av väden
som, trots min livliga försäkring att jag
"skulle göra vad jag kunde", såg gans-
ka modstulen ut.

Då jag gick över forstugan till trap-
pan, knärade tamburdörren till vä-
ningens bredvid. Jag kände kvickert ner
halva trappan och vände sedan till-
baka så långt, att jag kunde se både
tamburdörarna. Allt föreföll nämlig-
en som om den, som försiktigt drog
igen dörren då jag kom, gjorde det
för att inte bli sedd. Och min
instänksamhet vaknade genast.

Jag börde en kvinnlig och en man-
lig stämman kunde i grannarnas tan-
bur, men kunde inte urskilja orden.
Efter några minuter kom Elina ut
och utträdde just då något, som jag
upplappade som "klockan åtta". Nå-
gon stängde dörren inifrån. Elina
öppnade Anofidus tamburdörr, stack
in en släng klock, lyfte bort säkerhets-
kedjan och gick in. Både detta och
stämningen av dörren utförde hon
med en ljudlös snabbhet, som tydde
på övning.

Jag fann att jag åtminstone borde
ägna Elinas göranden och låtanden för-
son uppmärksamhet, ty tydligen för-
de hon av någon orsak sitt huseboud
bakom huset. I god tid före klock-
an åtta samman dags efter gick jag
i betydligt förändrad gestalt utanför
det prägliga huset vid Banergatan.
Strax fram den bestämda tiden kom
en ung herre ut och promenerade i
enka mak ner mot Strandvägen. Nå-
gra minuter senare kom Elina och gick
till mannen, som tog henne under
armen. Nu satte jag fart och följde
pariet på behörigt avstånd. Skulle all-
tså detta vara Elinas bror? Tydligen
var hon inte det. Brisen. Allförr
trädde — men från det och till stäl-
len var ett mycket stort steg.

Pariet styrde kosas till Feltas vid les.

Sveavägen. Lokalen var nästan full-
satt, men jag lyckades få ett bord
så pass nära att jag åtminstone kunde
hålla ögonen på dem. De samta-
lade livligt, tydligen om något mycket
allvarigt, medan mannen förstört si-
tade med en blyertspenna på en tid-
ning.

Slutligen glögo de. Jag bemäktiga-
de mig tidningen. Till min förvåning
fann jag att mannen flera gånger
skrivit 51 och omgivit den med fan-
tastiska arabesker.

Naturligtvis behövde inte detta be-
tyda det yttersta. Elina kunde ju
ha talat om stölden med anledning
av mitt besök och så klottrade hen-
nes sällskap detta medan han hörde
på hennes för honom kanske inte vi-
dare intressanta resonemang. Men
jag tog dock tidningen med mig, då
jag gick.

Dagen efter gjorde jag rentiern ett
besök.
Så småningom listade jag ut att El-
nas bror ringt till henne dagen förr,
att hon på kvällen besökt honom men
som vanligt kommit tilligt hem.

Att mannen var grannfamiliens in-
neboende var ju inte svårt att räk-
na ut, ty det måste ja ha varit ho-
nom, hon talade med i grannarnas
tambur. Alltså lög Elina för hus-
bondet! Men varför?

Vid mina undersökningar om den
inneboende, som befanns heta Al-
fons Halper, visade det sig att han
sysslade med en del agenturer, men
mest uppehöll sig på kaféer och min-
dre restauranter. En del dunkla ske-
den fanns i hans liv, men han tyck-
tes inte ha varit i rättvisans klor.

Nu kunde jag ju ha släppt pariet
ur sikte och sökt någon mera givande
tråd till den mystiska stölden.
Uppklarande, ty Elina kunde ju ha fun-
nit på det där med brodern, endast
för att slippa obehag från